

عنوان مقاله:

بررسی رابطه قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری امید به زندگی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مریم یوسفی - کارشناسی ارشد روانشناسی اسلامی، گرایش مثبت گرا، دانشگاه پیام نور بهشهر، مازندران، ایران

کوروش پرویز - دکترای روانشناسی، دانشگاه پیام نور بهشهر، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف «بررسی رابطه قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش می انجی گری امید به زندگی» انجام شد. این پژوهش که از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی از نوع همبستگی بود و بین ۱۷۰ نفر از زنان شاغل شهر اراک بررسی شد. برای جمع آوری داده های مورد نیاز از پرسشنامه های قدردانی مک کلوف و همکاران ۲۰۰۲، شادکامی آکسفورد ۱۹۸۹، بهزیستی روانشناختی ریف ۲۰۰۱ و امیدواری اشنایدر و همکاران ۱۹۹۱ استفاده گردید و با استفاده از نرم افزار Spss ۲۴ و با روش رگرسیون و آزمون سوبل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج به دست آمده نشان داد که قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی رابطه معناداری دارند و همچنین نقش میانجی گری امید به زندگی نیز تایید شد. به عبارتی قدردانی با بهزیستی روانشناختی با میانجی گری امید به زندگی رابطه مثبت دارد. همچنین رابطه شادکامی با بهزیستی روانشناختی با میانجی گری امید به زندگی نیز تایید شد و در نهایت نتیجه گیری شد که قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری امید به زندگی رابطه معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

قدردانی، شادکامی، بهزیستی روانشناختی، امید به زندگی، زنان شاغل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566461>

